

at det rette Tidspunkt vil være kommet til at fremme dette Arbejde paa bedst mulig Maade.

Sveistrup: Jeg skal ikke følge det Eksempel, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne gav ved det udførlige Foredrag, han holdt om denne Sag. En stor Del af, hvad han sagde, var jo Betragtninger, som der kunde være god Grund til at fremføre i Tinget ovenover, men som der er mindre Grund til at fremføre her, idet det maa anses for overflødig. Det, der egentlig er Kærnen i Spørgsmaalet, er ikke det, om vi skulle have denne Reform, men Spørgsmaalet er, om vi skulle have den i dette Øjeblik og ifølge privat Initiativ. Naar vi have en Regering, der er Tilhænger af denne Reform, saa er det jo naturligt, at den vil fremkomme med Forslag derom, naar den finder Tiden belejlig, og at det ikke just er det belejlige Tidspunkt i denne Samling, synes jeg er ret klart. Man kunde, den Gang da Venstre var kommet til Roret, have sagt: Nu gaa vi straks til at gennemføre noget saadant; men man mente den Gang, at der var Grund til at se Tiden an for at vente paa, hvorledes Forholdene vilde blive med Hensyn til Retsreformen, og var der Grund dertil den Gang, er der aabenbart endnu mere Grund dertil nu, i alt Fald i denne Samling. Den ærede Ordfører kan jo have ganske Ret i, at det ikke er aldeles sikkert, at Retsreformen vil blive gennemført, men vi staa dog nærmere nu ved Gennemførelsen, da der er god Tid for de to Tings Repræsentanter til at forhandle sammen om Sagen. Den ærede Ordfører sagde, at skulde Retsreformen strande, var der ikke Grund til at vente denne Reform. Men den Betragtning kan ikke med nogen Føje gøres gældende i dette Øjeblik. Det er muligt, og det maa vel haabes, at ved de Forhandlinger, der i denne Samling ville finde Sted om Retsreformen, maa der i alt Fald kunne bringes større Klarhed til Stede, men i dette Øjeblik er der ikke nogen Grund til at tale om denne Sags særskilte Gennemførelse, da denne Klarhed endnu ikke er til Stede.

I det jeg takker Ministeren, fordi han har stillet i Udsigt, at en Reform af dette Indhold vil fremkomme fra Regeringens Side, kan jeg i det hele taget slutte mig til hans Betragtning, at det neppe vil være betimeligt at vedtage et Lovforslag om denne Sag i denne Samling, men det

vil jo formentlig blive Genstand for nærmere Overvejelse.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne talte en hel Del om Borgmesteren i Kalundborg og fremstillede ham som aldeles umulig. Men den Mand har jo været Borgmester adskillige Aar, før han kom til Kalundborg, saa der kan i alt Fald ikke fældes en Dom over ham alene paa Grundlag af, hvad man vil sige fra Kalundborg, og allermindst kan man gøre det, naar man tager Hensyn til, hvad der her er Hovedsagen, Grundlaget for den ærede Ordførers Klage; det var jo et anonymt Brev. Den ærede Ordfører vil dog vel ikke mene, at vi her skulde gøre det, som man ikke holder af, at Krigsretten gør, at afsige en Dom, uden at der har været nogen Defensor. Men det vilde jo være ganske umuligt for nogen her at optræde som Defensor for den Mand, da ingen her har haft tilstrækkelig Lejlighed til at sætte sig ind i disse Forhold. Spørgsmaalet om, hvorvidt han har handlet paa tilfredsstillende Maade, har jo sit Forum andetsteds. Fremkommer der nogen Klage over ham, har jo den højtærede Indenrigsminister erklæret sig villig til at modtage Klagen og undersøge Sagen, hvad der ogsaa er en ret selvfølgelig Sag.

Naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde, at de unge Mænd, der blive Borgmestre i Byerne, ofte ere aldeles umulige, er det jo en Udtalelse, som ikke kan bygges paa en Argumentation hentet fra et eneste Tilfælde, men det skal jeg nu lade ligge, thi principielt er der jo ikke nogen Uoverensstemmelse mellem Forslagsstillerne og Flertallet om denne Sag. Der er kun Spørgsmaalet om det rette Øjeblik og saa ganske vist ogsaa om, hvorvidt det hensigtsmæssigst skal forelægges af Regeringen eller ved privat Initiativ, og jeg mener, at det vilde være hensigtsmæssigst, om Sagen forelægges fra Regeringens Side.

Poul Christensen: Dette Forslag er jo for saa vidt en gammel Bekendt i dette Ting, som det har været forelagt, jeg havde nær sagt, mangfoldige Gange tidligere — i alt Fald vist nok fire, fem Gange — op igennem Halvfemserne. Den ærede Ordfører (Christian Rasmussen) har jo ogsaa Ret i, at dette Forslag har haft baade gode Faddere og gode Fædre, han nævnte saaledes Monrad og afdøde Berg. Men foruden dette er dette Forslag ogsaa blevet støttet paa dets Vej af alle Politikere, der